

откровеността, ние в разговорите си се отпуснахме доста искрено. И, когато стана дума за смелостта, повечето от нас откровенно признаха, че тая добродетел притежават доста в ограничено количество, или изобщо никак не притежават.

Всички говорехме, спорехме, смеехме се и се шегувахме, както става между добри приятели. Само Станчо Иванов, или както си го знаем ние Народния, защото много пъти беше избран за народен представител, мълчеше и отвлечено мислеше.

— Каж и ти нещо, бе Народний, каза му някой. — Как мислиш ти по тоя въпрос?

Народният се усмихна, поглади си подстриганите мустаци, засмя се и каза:

— Смелостта е нещо относително. В всяка жива твар е вложен инстинкта за самосъхранение. Той се проявява или като страх, или като смелост, зависи от обстоятелствата.

— Как така?

— Е, така на. Аз например, няма защо да крия, по природа съм страхлив. От малък съм такъв. През време на войната бях на фронта. Там — масова психика. Но страхът си е страх. Никаква смелост не проявих в сраженията. Пазех си живота. Но когато ми дойде идеята да се отърва от фронта и да изляза на някоя тилова служба, с такива смели и самоотвержени постъпки почнах да действувам за това,